

Dosarul nr. 2ra-374/2023
2-16174521-01-2ra-07032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud.: N. Iordachi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: I. Țurcan, I. Dutca, D. Băbălău)

ÎN C H E I E R E

13 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Anatolie Țurcan
Oxana Parfeni
Aliona Donos

examinând admisibilitatea recursului depus de către avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Dina Mardare împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Franco Satanassi, Maurizio Brandi, Gianluca Suzzi și Societatea cu Răspundere Limitată „Bass Immobiliare” cu privire la încasarea salariului și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2022, corectată prin încheierea din 28 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2016, Dina Mardare a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Bass International” SRL cu privire la încasarea salariului și a cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat încasarea din contul ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul său a sumei de 1 360 000 de lei cu titlu de salariu neachitat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în temeiul contractului individual de muncă nr.1/2010 din 10 mai 2010 încheiat cu angajatorul ÎCS „Bass International” SRL, dânsa a fost angajată în calitate de administrator al acestei societăți comerciale pentru o perioadă nedeterminată, fapt trecut în Registrul de stat al persoanelor juridice, respectiv, administratorul de plin drept a obținut toate împuternicirile în vederea exercitării atribuțiilor sale de funcție.

A menționat că, potrivit prevederilor pct.12 din contractul individual de muncă, au fost stabilite condițiile de retribuire a muncii salariatului prin acordarea unui salariu în mărime de 20 000 de lei lunar.

Totodată, deși în toată perioada de activitate în calitate de administrator, dânsa și-a exercitat cu bună-credință obligațiile de serviciu, angajatorul a admis reținerea

achitării drepturilor salariate.

Astfel, prin hotărârea din 25 aprilie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, a fost constatat faptul încetării prin demisie a raportului de muncă stabilit între angajatorul ÎCS „Bass International” SRL și Dina Mardare, în funcție de administrator.

Ulterior, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice din 14 iunie 2016, a fost consemnat în Registru, faptul încetării activității administratorului Dina Mardare, în temeiul hotărârii irevocabile din 25 aprilie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău.

Reieșind din cele expuse, rezultă că dânsa a activat în cadrul ÎCS „Bass International” SRL în calitate de administrator în perioada 10 mai 2010 (data încheierii contractului individual de muncă) – 25 mai 2016 (data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești în temeiul căreia s-a constatat faptul încetării raporturilor de muncă).

Astfel, în toată perioada de activitate în cadrul ÎCS „Bass International” SRL, dânsa a beneficiat de salariu doar pentru primele 3 luni în mărime de 60 000 de lei, câte 20 000 de lei lunar, în restul perioadei salariul nu a fost achitat și asta, în situația în care în toată această perioadă administratorul și-a exercitat în deplină măsură obligațiile sale de serviciu.

La situația din 25 mai 2016, restanța la salariu reprezintă suma de 1 360 000 de lei, or, în anul 2010 nu a fost plătit salariu pentru 4 luni, în anul 2011 - 12 luni, în anul 2012- 12 luni, în anul 2013 - 12 luni, în anul 2014 -12 luni, în anul 2015- 12 luni și 4 luni din anul 2016, în total 68 de luni.

Drept urmare, în temeiul prevederilor art.332 din Codul muncii, dânsa a expediat în adresa ÎCS „Bass International” SRL cererea prealabilă, prin care a solicitat stingerea restanței la salariu, însă nu a primit niciun răspuns în termenul stabilit.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art.art.85 alin.(1) lit. a), 166, 167, 174, 175 Cod de procedură civilă, art.art.135 alin.(4), 142 alin.(1), 332 Codul muncii.

Prin încheierea din 28 iunie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, au fost atrași în proces Satanassi Franso, Brandi Maurizio, Suzzi Gianluca și SRL „Bass Immobiliare” în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea (f.d.62, 64-69, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a considerat că probele anexate la dosar nu justifică pretențiile invocate în acțiunea inițială.

Prin decizia din 13 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Dina Mardare și menținută hotărârea din 28 decembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău (f.d.98, 99-103, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2017, a fost admis recursul declarat de Dina Mardare, reprezentată de avocatul Dumitru Barbăscumpă, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.117-123, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, a fost respins

apelul declarat de Dina Mardare și menținută hotărârea primei instanțe (f.d.190, 191-201, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2019, a fost admis recursul declarat de către Dina Mardare, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă, a fost casată decizia instanței de apel și a fost remisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d.222-227, vol. I).

Prin decizia din 17 iunie 2021, corectată prin încheierea din 23 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Dina Mardare, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul Dinei Mardare salariul neachitat în sumă de 1 360 000 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.136-137, 138-148, vol. II).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2022, a fost încetată procedura de recurs pe marginea recursului declarat de către Franco Satanassi, reprezentat de către avocatul Oxana Camaeva, pe motiv că recursul a fost depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434 Cod de procedură civilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2022, a fost admis recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de către avocatul Oxana Camaeva, a fost casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată (f.d.214-219, vol. II).

Rejudecând cauza în ordine de apel, prin decizia din 29 septembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de apel declarată de Dina Mardare și a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 26 decembrie 2016.

S-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul Dinei Mardare salariul neachitat în sumă de 720 000 lei pentru perioada 25 mai 2013 – 25 mai 2016.

În rest, acțiunea privind încasarea din contul ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul Dinei Mardare a diferenței salariului pentru perioada anului 2010 – 24 mai 2013 a fost respinsă ca tardivă.

S-a încasat din contul ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul statului cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 16 200 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond eronat a respins acțiunea înaintată de Dina Mardare, or, în speță, s-a stabilit cu certitudine temeinicia pretenției de încasare a salariului neachitat ca rezultat al prestării muncii de către angajatul Dina Mardare întreprinderii intime ÎCS „Bass International” SRL pentru perioada 25 mai 2013 – 25 mai 2016 în mărime de 720 000 lei.

Instanța de apel a stabilit că, din informația prezentată privind rulajul de pe conturile bancare ale ÎCS „Bass International” SRL rezultă, inechivoc, lipsa achitării salariului administratorului societății intime pe parcursul perioadei 10 mai 2010 – 25 aprilie 2016, regăsindu-se doar efectuarea unor operațiuni bancare pentru perioada 10 mai 2010 – 29 martie 2013 privind achitarea impozitului pe venit din salariu la data de 28 iunie 2010 și a contribuțiilor de asigurări sociale, fapt confirmat și de către apelant în explicațiile expuse.

La fel, instanța de apel a remarcat că, în temeiul prevederilor enunțate privind

societățile cu răspundere limitată, deși administratorul reprezintă întreprinderea în raport cu terții și are obligația de a gestiona și administra societatea, revenindu-i inclusiv obligațiile privind achitarea salariului lunar angajaților prin prisma prevederilor art. 10 Codul muncii, doar Adunarea Generală a Asociaților reprezintă unicul organ competent conform legislației în vigoare să dea apreciere activității administratorului.

La caz, instanța de apel a subliniat că, omisiunea de gestionare eficientă a societății și a prevederilor legale, inclusiv de achitare a salariului nu îi poate fi imputată apelantului (administrator) Dina Mardare, or, în sensul dispozițiilor art.13 alin.(1) lit. a) și (3) din Legea contabilității nr.113 din 27 aprilie 2007, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) – în entitatea cu răspundere limitată.

Distinct, prin prisma prevederilor art.271 alin.(1) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019, la momentul apariției raportului juridic litigios) în coroborare cu art.355 alin.(1) lit. b) Codul muncii, instanța de apel a reținut că, Dina Mardare a înaintat cererea de chemare în judecată la data de 23 iunie 2016, solicitând încasarea salariului neachitat pentru perioada septembrie 2010 – decembrie 2016, astfel încât, termenul de prescripție general de trei ani ce urmează a fi calculat din data la care Dina Mardare a cunoscut sau trebuia să cunoască despre dreptul încălcat, pentru solicitarea încasării salariului neachitat, a început a curge din luna septembrie 2010, urmând a expira în luna septembrie 2013, acțiunea în judecată a fost înaintată la data de 23 iunie 2016, cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

În consecință, instanța de apel a concluzionat asupra respingerii pretenției de încasare a salariului achitat pentru perioada septembrie 2010 – 24 mai 2013 ca fiind depusă peste termenul de prescripție legal prevăzut și admiterea acțiunii potrivit motivelor expuse supra pentru perioada 25 mai 2013 până la 25 mai 2016 (dată la care au fost constatată încetarea prin demisie a raporturilor de muncă prin hotărâre judecătorească).

Prin urmare, instanța de apel a conchis în privința temeiniciei pretențiilor de încasare a salariului formulate de către apelant pentru o perioadă de 3 ani, anterior datei de 25 mai 2016 când au fost încetate prin demisie raporturile de muncă dintre Mardare Dina și ÎCS „Bass International” SRL și tardivitatea acțiunii în cuprinsul perioade din septembrie 2010 până la 24 mai 2013.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel prin prisma art.art.82, 94 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, art.3 alin.(1) lit. a) din Legea taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992, a dispus încasarea din contul ÎCS „Bass International” SRL în beneficiul statului a sumei de 16 200 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2022, a fost corectată eroarea din decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2022, în partea ce ține de indicarea în partea introductivă și în dispozitivul deciziei a datei emiterii hotărârii, urmând a fi corectată sintagma „26 decembrie 2016” cu sintagma corectă „28 decembrie 2016” (f.d.38-39, vol. III).

La 27 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi, a depus recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2022, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28

octombrie 2022, prin care a solicitat casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii din 28 decembrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău.

În motivarea recursului, avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi și-a manifestat dezacordul de decizia contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, cu aprecierea arbitrară a probelor, fără a fi contestate și elucidate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Suplimentar, a menționat că la examinarea litigiului cu privire la încetarea raportului de muncă recurenții nu au fost informați, nu au cunoscut și nu au participat la examinarea cauzei, nu au recunoscut acțiunea, prin urmare trimiterea instanței de apel la prevederile art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă sunt irelevante deoarece recurenții nu au contestat hotărârea din 25 aprilie 2016 pe motiv că atunci când au cunoscut că Dina Mardare a fost numită în calitate de administrator.

Recurentul susține că, Dina Mardare pretinde încasarea salariului pentru perioada 2010 - 2016, însă nu a prezentat nici-o probă precum că în această perioadă s-a adresat către angajator cu cerere privind plata restanței la salariu, or la înaintarea cererii de chemare în judecată cu privire la încetarea raporturilor de muncă Dina Mardare nu a solicitat încasarea salariului.

A menționat că, intimata, activând în funcția de administrator și având obligația de a gestiona întreprinderea cu diligență și loialitate, urma să întreprindă măsuri privind stingerea restanțelor salariale în modul prevăzut de lege, iar în cazul insuficienței surselor financiare, să comunice fără întârziere asociațiilor, ceea ce nu a fost respectat de către intimată. Mai mult, intimata nu a întreprins toate măsurile întru verificarea faptului existenței restanței salariale. Or, înainte de a se adresa în instanța de judecată cu cerere cu privire la încasarea restanței la salariu, intimata urma să se adreseze la Casa Națională de Asigurări Sociale și să solicite extrasul din contul personal al persoanei asigurate, întru verificarea faptului existenței restanței salariale a administratorului, Dina Mardare, cu reținerea impozitului pe venit din salariu și achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat.

S-a mai invocat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile legislației muncii, considerând că Dina Mardare a respectat procedura prealabilă, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva înscrisuri precum că angajatorul a recepționat cererea prealabilă privind achitarea restanței la salariu în mărime de 1 360 000 lei. Or, din materialele dosarului rezultă că pe cererea prealabilă este aplicată semnătura contribuabilului Focșa Veronică, care a fost angajată de Dina Mardare.

Avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi notează că la materialele dosarului lipsește cererea înregistrată și semnată de angajator, lipsește ordinul corespunzător, precum și lipsește informația de la Serviciul Fiscal de Stat privind contul salarial - 531.1. și de la Inspectia Muncii.

Consideră că, nu pot fi reținute concluziile instanței de apel privind informația despre rulajul bancar, deoarece acestea nu confirmă calcularea salariului, nu confirmă și nici nu infirmă existența restanței salariale a administratorului ÎCS „Bass International” SRL, iar unicul contract individual de muncă încheiat între reclamanta Dina Mardare în calitate de angajat și Focșa Veronica, contabil-șef în numele

angajatorului nu poate servi drept temei de a pretinde încasarea salariului în lipsa altor probe.

Notează că, argumentul invocat de către intimată precum că, nu a avut acces la actele persoanei juridice, care ar demonstra restanța la salariu, precum și faptul că, a gestionat corect și eficient societatea, este unul declarativ. Mai mult, decizia instanței de apel este nemotivată.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 29 septembrie 2022.

Potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.8379 din 28 octombrie 2022 rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a remis în adresa părților la proces decizia din 29 septembrie 2022 (f.d.37, vol. III), însă la materialele cauzei lipsește dovada notificării deciziei.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi la 27 decembrie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 09 martie 2023, a expediat în adresa participanților la proces, copia recursului declarat de avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.104, vol. III).

Conform art.XI alin.(1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanass a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Curtea Supremă de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 Cod de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele art.6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art.440 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433 Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a CSJ și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.art.270 și 440 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Oxana Camaeva în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Bass International” Societate cu Răspundere Limitată și a lui Franco Satanassi.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Anatolie Țurcan

judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos